

Emre Soydan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.07.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Düzen

Herşey muhteşem olmak zorunda değil
Öyle olsaydı çocukken sesi hoş gelmezdi
Ambulansın uzaktan
Öyle olsaydı muhteşem denilen gökyüzünün
Arkasında hayat olurdu
Öyle olsaydı son bulmazdı taze canlar
Mutluluk bitivermezdi ansızın
Aşklar acı çektirmezdi
Sevinçten volkanlar tasardı yüreğinizden
Vuslata kalmazdı kavuşmak
Geçip giderdi bu acı düzen
Eğer muhteşem olsaydı herşey
Sorgulamak olmazdı
Sebep aranmazdı sonuçların içinde
Amaçlar bir ömür boyu sürerdi
Eğerle başlayan cümlelerin sonunda koşul aranmazdı
Uç nokta konmazdı cümlelerin sonuna
Ve keskeyle baslanmazdı hiç bir tümceye
Muhteşem olmak zorunda değildi hiç bir şey
Kainatın kanunu böyle
Güneşe sordular mı niye yakarsın diye
Ya ölüme başka bir yol yok mu
Herşey zaten diğer yarısını aramaz mı
Ölüme hayat
Acıya tatlı
Sevgiye nefret
Mutluluğa hüznün var dolu dolu
Aydınlıkları sevenler kadar karanlıkları seven yok mu
Sevinci arzulayanlar kadar
Hüzne ümitlenenler de var
Her şey mükemmel olmak zorunda değil
Mükemmel olan tek şey zaman
Saniye saniye
Dakika dakika
Akıp gider duraksamadan
Tek bir çizgi üzerinde
Kimseye sormadan
Kimseye karışmadan
Hesap etmeden hesap almadan
Yüzüp gider yörüngede
Ve her şeyi de içinde götürür
Bir mükemmellik çerçevesinde

Emre Soydan

Aşk

Işıkları söndürdüm o gece
Karanlıkta parlayan bı şey arıyordum
O ki defterlerde tek hece
Karalayip karalayip siliyordum
Biliyordum gözlerimin olduğunu
Ağlamaya ramak kaldı
Amma ve lakin sevgili
Ne gözlerim göz
Ne gözyaşım gözyaşı
Biseyler oluversen de gelsen
Kuş olsan yakalarım
Zehir olsan dakika düşünmem
Soğuk olsan ayazda
Ben üşümem
Alev olsan tutarım
Işık olsan karanlıktan korkarım
Yaşamak tatlıdır bilirim ama
Ölüm olsan yaşamaktan sıkılırım
Sen beni fazla bilmezsin
Ben seni sevgimce tanırım
Karanlıklar söyleyin o burda mı
Görmesin beni vallahi utanırım
Ben o yokken seviyorum
Dokunmadan
Hissetmeden
Koklamadan
Hiç sıkılmadan
Şarılmadan
Öpmeden
İncitmeden
Duyuyorsa incinmesin
Ben onu onsuz da seviyorum

Emre Soydan

Aşk bu olsa gerek

Sabahları kaşık sesi
Garip gençliğimin körpe sokaklarında
Yükselen bir ses
Çay icıyor bir vatandas
Aşk bu olsa gerek

Akşamları gün batarken
Ezan sesinden tut
Yıldızlara doğru uzanan bir tılsım
Aşk bu olsa gerek

Yolculuklar, şafak vaktinin ilk adimlari
Gurbeti bırakıp silaya yolculuk
Hüzünlü bir türkü vardır teyipte
O çalar sen bakarsın uzaklara gıcık gıcık
Aşk bu olsa gerek

Güneşe mil çekin gökyüzü kararsın
Bulutlar o eski bulutlar mıdır
Hani pişman olup eskileri ararsın
Günler o eski günler değil
Bir parça tebessümle kendini ararsın
Aşk bu olsa gerek

Bir kadının gözyaşlarıyla dudakları arası bir yerde aşk
Uçurum misali gamzende saklanan sevgin
Ben o kadının kalbine sığınırım ancak
Aşk neyime belki de senin için
Aşk bu olsa gerek

Emre Soydan

Az önce

Az önce
Oldu bitti herşey
Bir kavga çıktı sokak ortasında
Birbirine girdi insanlar
Sonra güneş battı
Karardı gökyüzü karanlığa
Sağa sola dağıldılar
Az önce oldu herşey
Tohum az önce çıkıverdi topraktan
Kuşlar ötmeye başladı
Sular akmaya başladı sessizce
Halbuki iyiymiş herşey az önce
Ondan da öncesi kötüydü ama
Az önce çıkmıştım bu yola
Başlamıştım kaldırımları saymaya
Halbuki az önce biri daha sayıyordu
Başını önüne eğmişti
Kimbilir belkide birşeyler sayıklıyordu
Az önce sevmeye başladım herşeyi
Az önce
Az önce
Hatta ondan da az önce
Aşık oldum cadde ortasında bir kadına
Sorsam söylemez adını bana
Ama az önce herşey iyidi
Az önce herşey kötüydü
Ve en kötüsü de ne biliyo musun
Az sonra öleceğim

Emre Soydan

Ben aşık olmak istiyorum

Ben aşık olmak istiyorum
İliklerime kadar tükensin bütün duygularım
Aşk beni baştan başlatır

Ben aşık olmak istiyorum
Dudaklarına dokunmak istiyorum o kadının
Gözlerine bakıp usulca sevmek
Belki de budur tüm arzularım

Ben aşık olmak istiyorum
Yaşamak ölmek kadar kolay
Bir kadını sevmek kadar zor
Ve sevmek kaybetmek demek
Sen onu sevenlere sor

Ben aşık olmak istiyorum
Yeter artık büyü bozulsun
Büyüsün içimdeki yalnızlık
Bu şehrin ışıkları biliyor beni
Ölene kadar sevmek istiyorum

Ben aşık olmak istiyorum
Kemiklerimi eritsinler sevda kazanında
Bütün hayallerimi yiksinlar
Paramparça etsinler
Bir kadının körpe sevgisi
Bana bir ömür yeter

Emre Soydan

Bilinmezlikler

Hayat bilinmezliklerle dolu
Yalan olmayan
Ama gerçek olamayacak kadar da sahte
Ey mavi göklerin sahibi
Varolan hakikat nerede
Doğru yolu arayan bu insancıklar
Bu dünya bu sebebsiz istekler neyin peşinde
Bilinmeyen ne ki bu bucaksız sahralarda
Hiç kimsenin bilmediği
Bu evren gibi ıssız
Yollar gibi uzun
Bir kaptanın pusulasız
Denize bakması gibi
Yuvarlak sandığımız dünyanın düz olması gibi
Mesela hiç kimsenin erişemeyeceği bir bilinmezlik
Mesela bir çocuğun defter alması
Her defasında tamamen doldurmak ümidiyle
Hayat sadece bir bilinmezlik
Ya da ta kendisi gerçeklerin
Gerçekliğin de ötesinde
Uzaklara bakmak gibi
Ne olduğunu bilmek yakınlaşınca anlaşılır
Cevabı çok gizli defterlerde
Sarılı sarmalı hecelerle
Okursan değil
Yaşarsan anlaşılır

Emre Soydan

Bir soba iki kahve

Bir soba iki kahve
Yeni patlamış kestane var üstünde bir kaç tane
Geçer mi kırk yıl kahvenin hatırı
Sohbeti biter mi uzun yolların
Kahrı geçer mi dertli yılların
Anlarmış insan keşkelere sığınınca
Unutunca değilmiş sevdalar şarkılar
Hüzün olurmuş tekrardan hatırlayınca
Ortada bir soba var sıcaktan çatlayacak
Sonra iki kişi iki kahve iki fincan
Biri orta şekerli diğeri sade
Bı de birbirini yürekten seven iki can
Sohbete doyum yok zaten
Hep böyle devam etse
Mutluluklar bir ömür boyu
Böyle uzundan uzadiya
Böyle tren yolları gibi
İnce uzun
Böyle keman yaylarından farksız
Böyle sanki yılları taşıyan kırık baston
Böyle herşey gibi
Olması gerekenin olması gerektiği yerde
Böyle sayamayacağımız gizli benzetmelerde
Sanki bir büyü gibi
Bir soba var ortada iki de kahve

Emre Soydan

Bir zaman yaklaşıyor

Bir zaman yaklaşıyor
Kara bürünmüş dağların en tepesinden
Güneşten hızlı rüzgardan keskin
Bir zaman yaklaşıyor
Kimse anlamıyor
Ölüm el pençe dizili zamanın zincirlerinde
Belli alacak birini bekliyor tetikte
Yavaş yavaş
Ağır ağır
Sevda dizginlerinde
Sonrasında bir cenaze namazı
Geçen zamanın arkasından
Nasıl geçtiğini anlamadan zamanın
Bir diğeri hala yaklaşıyor
Başan güneşin yerine
Diğerinden daha hızlı
Daha keskin
Daha gaddar
Sayıyorum sayıyorum da
Nereye kadar
Bir zaman yaklaşıyor
Bu seferki kalıcı da değil
Sanki bir şey anlatıyor
Bir şey gösteriyor gibi
Belki de ölümü hatırlatıyor

Emre Soydan

Biraz

Kaderim
Uzaklarda arama vuslatı
Gel yakınlara bak biraz

Sen azcık cilvelisin
Bende utangaç
Gel de sevgimiz bir olsun
Sarılmak istiyorum biraz

Günbatımı gibisin
İzlemeye doyamıyorum
Tutmak istiyorum seni
Ama uzaksın biraz

Hani sonunda iyilik vardı bu yolun
Neden bahtın kötü kaderim
Gözlerinde yaş var
Üzgünsün
Sanki ağlamışsın biraz

Emre Soydan

Değişen insanoğlu

Sabah kalkıyoruz aynı gökyüzü
Akşam yatıyoruz aynı gece
Yıldızlar aynı güneş aynı
Ama bazen herşey farklı nedense

Mesela güneş doğduğu yerden batmıyor
Yıldızların kimisi küçük kimisi büyük
Taşlar düşüyor bazen dağlardan
Çiğ vuruyor bazısının gönlüne
Kuşlar göçüyor başka diyarlara

Birde şiir yazanlar var tabi
Kelimeler aynı mısralar farklı
Duygular aynı düşünceler farklı
Sevgi aynı seven farklı

Herşeyin değiştiği bir dünyada
İnsanın aynı kalması düşünülebilir mi
Belki de herkes bi rüyada
Uyanınca kalkıp gidecek
Hiç bilinmeyen uzak diyarlara

Emre Soydan

Düşünmek Denen Şey

Bir gökyüzü düşündüm
Biraz önce
Kainatın merkezini nuksettim yansıyan deryalara
Bir bulutları düşündüm
Böyle her saniye her dakika
Akıp gitmekte olan mor siyah bulutları
Rüzgar tutup götürürken yakasından
Durmak ya da durdurmak ne mümkün
Bir mutluluk düşündüm
Hiç tatmadığım cinsten
Sanki hiç var olmamış da hiç görmemişim
Böyle duyguların en renklilerinden
Bir düşünce düşündüm
Biraz önce
Acaba sonrasında da böyle düşünebilecek miyim
Acaba öncesini nasıl değiştirebilirim
Acaba
Acaba düşünmek yerine başka bir eylem beni yetindirebilirmiydi
Bir gelecek düşündüm bunu düşünürken
Aklıma gelecek olan hayallerin en gerçeğinden
Bir söğüt ağacı
Dalları şehri saran
Bir sevgi
Bir deniz
Ama manzaralı olacak
İçinde bir kayık
Üstünde ben altımda koca okyanus
Biraz sonra olacakları kestirmek imkansız
Bir ölüm düşündüm
Biraz sonra olacaklar için
Ama düşündüm sadece
Ötesine geçemedim
Bir şey engelliyordu beni
Bir şey
İşte o şey düşünmek denen şey

Emre Soydan

Emanet

Denizler de maviydi bir zaman önce
Masmavi
Böyle bakınca uzaklara doğru gökyüzünü ayıramıyordun
Gözlerine benzetmek isterdim de rengini
Unuttum gözlerinin rengini sevgili
Saçlarına benzetmek isterdim dalgaları
Ama kısaydı saçların o zamanlar
Şimdi uzamıştır
Seni neye benzetsem
O zamanki halinden eser kalmamıştır
Sahi seni unutamamanın sebebi ne
Yoksa unuttum da bir hayal mi kaldı zihnimde
Öyle bir hayale dönüştürdüm ki seni
Duysalar incitirler
Öyle bir aşka emanetsin ki
Görseler gönlümü kırarlar
Düşün ki öyle bir sevmişim ki seni sensiz
Sen olsan kim bilir nasıl severdim nedensiz
Git
Uzaklara git ki sevgim sana azalmasın
Sen benden uzaklaştıkça yakınla

Emre Soydan

En değerli şey

En değerli olan şey nedir
Ölüme yakın yelkovan mı
Bir kafeste tutsak mı
Baba mı anne mi
O çok değerli olan
Vazgeçemediğimiz şey ne ki
Hukuk mu hak mı
Çiğnenmiş yasaklar mı
Kırılmış yürekler
Kazanılmış savaşlar
Yada bir defteri çevirmek defalarca
Aynı sayfaya sığdırmak fikirleri
Aşk mı yoksa
Ya da ya da mutluluk vardı mutluluk
O en istediğimiz zamanlarda ihtiyacımız olan
Yo yo değil mutluluk bı kadar ucuz değil
Hatta hiç birşey değil
En değerli olan şey
Aslında bir tüy kadar hafif
Kâinat kadar büyük
Ve sevgi kadar zarif
Mesela anne sevgisi
Ama yok değil o da değil
Hatıralar değil
Hayaller değil
Sevdalar hiç değil
Düşleyebileceğim her ne varsa
Düşleyebileceğiniz her ne varsa
Hiçbiri hiçbiri değil
O en değerli şey
Hiç bir zaman erişemeyeceğimiz o duygu
Kazanmaktan bı an öncesi
Kaybetmekten biraz sonrası

Emre Soydan

Enkaz

Enkaz altında bir çocuk bağıyor
Üstüne dünya yıkılmış sanki ağlıyor
Gökyüzü hiç bu kadar yakın olmamıştı
O gün binlerce kişi onlar için savaşmıştı

Herkes uykudayken kopan bu zelzele
Çok canlar aldı feryatlar bıraktı geriye
Dost düşman mazlum için tutundu el ele
Bunca can çok çığlık bıraktı peki niye

Anne odam niye karanlık
Baba yorgan neden ağırlaştı birden
Güneşin derdi ne ki doğmak bilmez
Bulutlar renge mi bürünmüş gözüküyor kirden

Hani bu sabah parka gidecektik
Seher vakti parçaladı kulağımı bi gürültü
Hani uçak olup rüzgar gibi esecektik
Neden bu puslu hava gözlerime büründü

Onların hayalleri vardı lakin umutlar pis
Kimi doktor olacaktı kimi mühendis
Ya rabbi anlatmak anlamsız bu nasıl his
Kaç saat oldu gitmiyor gözümde sis

Uzaklarda yardım bekliyor yüzlerce vatandaş
Kalkmak bilmez gönlümün ortasında yatan taş
Ortalık mahşer yeri kimi eş arıyor kimi aş
Umutlar paramparça hayaller sarmaş dolaş

Ey insanoğlu neyine güvendi bu dünyanın
Kuru taşına mi kara toprağına mi inandın
Bir gün yerle bir olmayacağını mi sandın
Yoksa durak değil konak olduğuna mı kandın

Tek temennim şudur bu bi ders olsun
Demeyin bu kaçınıcı ders bu da son bulsun
Ya yıkılsın fâni dünyanın temel taşları
Ya da bitsin artık insanın savaşları

Emre Soydan

Ertelemek

Ne yi ertelemis ki doğa
Ölümü ertelesin
Bir vakit çıkar topraktan çiçek
Ertelenmeden
Göç eder kuşlar başka diyarlara
Sürü sürü çığlık çığığa
Hiç ertelenmeden koşuştururlar
Birbirlerine değmeden
Güneş aynı anda batar
Yıldızlar aynı anda çıkar
Bucaksız karanlığa
Her şey bir döngüde
Hiçbir şey kaçamıyor zamanın eşiğinden
Yaprak yaprak dökülüyor takvim kağıtları
Bir saniye ansızın ertelenmeden
Doğa ertelemiyor
Ama insan kaçıyor bazı sebeplerden
Sevgiyi erteliyor
Umudu hiçe sayıyor
Mutluluğu atıyor demir parmaklıklara
Geç kalıyor
Bekliyor hiç beklememesi gereken gerçekleri
Erteliyor
Kaçıyor
Kaçtıkça kaçıyor ne kadar uzak varsa
Altında eziliyor derin düşüncelerin
Sarıp sarmalıyor geç kalmışlıkları
Ama bırakamıyor bir türlü
Ertelenmiş yaşanmışlıkları

Emre Soydan

Garip bir dűş

Ellerim titriyor
Ruhumun derinliklerinde kaybolan ızdıraba
Engel olamıyorum
Paramparça hayallerin peşinden giden umutlar
Döngel diyemiyorum
Garip bir dűş görüyorum
Unutmak geliyor içimden
İlk defa kaybetmek istiyorum
Kaybolmak istiyorum hiç bilmediğim yollarda
Darmadağın düşüncelerin içinden
Geçmek istiyorum
Ve bazen yaşamak ağır geliyor insana
Azgın denizlerde açılmak gerekiyor
Güneşin kavurucu sıcaklığında
Kendini kül etmek
Savrulmak gerek
Gökyüzünü bir başından öbür başına
Ta ki kaybolana dek

Emre Soydan

Gerçekler

Yok
Gerçekler diye birşey yok
Hayat var akıp gitmekte olan
Tren garlarına bağlanmış hasretlikler
Kaçıp gitmekte olan bir gökyüzü
Ne var biliyor musunuz gerçek olmayan
Acılar var
Mutluluk da var kıyıda köşede gizli
Unutulmuş kötü anılar
Hatıra gelmez güzel anlar
Gerçekler yok
Aynaya bak mesela
Oradaki gördüğün sen misin
Suya bak
O da bakınca sana berrak sanıyo kendini
Dağa bak taşta bak ovalara çayırlara
Gerçeklik bunun neresinde
Göz görmese nerden bilecek gerçek olduğunu
Hissetmese yürek acıları gönül nerden bilecek
Ama gerçek olsa ne olmasa ne
Akli mantığı bosverdim
İki kere iki dört eder
Ee ne değişti
Sevgi mi arttı
Mutluluk mu çoğaldı
Hüzün mü bitti ki bu kadar heveslisiniz yaşamaya
Neye bu kadar kin peki
Değişen tek şey insan
Bilmediği sonunu göremediği bir gerçeklik
Hayallermis hedeflermis ömürmüş
Farketmez
Tek gerçek gerçek olamayacak düşler
O da inanın yaşamak için değmez

Emre Soydan

Gökyüzü

Tut ellerimden gökyüzü
Arşa çıkar beni
Yıldızları göster
Sonunu görmek istiyorum bu yolun
Uzaklarda savrulan taşları anlat
Gönlümde kavru lan aşklardan bahset
Farzet ben belki burda yokum
Sen belki benden bile yoksunsun
Kim bu göğün sahibi onu söyle bari
Biz ki ne olduğunu bilmeyen hırçın asi
Ağlamaklı bakan mor beyaz bulutlar
Sanma ki en az onlar da benim kadar tutkulular
Birini arıyorum bu karanlık boşlukta
Zifirden başkasını bulamıyorum bu taşlıkta
Ortalık bambaşka önümde koca ıssızlık
Kulaklarım mi duymuyor bu ne sessizlik
Ben yoruldum artık bırak ellerimi
Yoksa bu kara boşluk yutacak beni
Nefesim daralıyor boğazımda zincirler
Belli boğacaklar beni birer birer
Öyle bir yerdeyim ki geceyle gündüz arası
Yolumu bulamıyorum her yer kömür karası
Bir ışık tut bu seferlik yolumu aydınlat
Yolumu bulamazsam yokluğumu hatırlat
Ölsem de gam yemem bu defa
Hoşçakal gökyüzü bana elveda

Emre Soydan

Hatırlayınca

Unutunca değil hatırlayınca
Güler yüzler
Anlamak istediğinde
Anlatmak istediğinde
Bir volkanın kalbinden tertemiz toprağa
Bakınca durur akan sular
Unutunca değil sevdalar hatıralar
Bakınca toz olur dertten kayalar
Hatırlayınca herşey güzel
En kötü anılardan
En muazzam anlara
Unutunca olmaz derin yaralar
Hevesten dolar yüreğine hatırlayınca
Unutunca değil hatırlayınca
Dökülür kelimeler
Boğazına oturur
Delik deşik eder gönlünün ortasını
Hatırlayınca zaman durur
Unutunca hatıralar
Neler geçerse geçsin üstünden
Hatıralar da hep hayalleri arar

Emre Soydan

Hayal

Bekliyorum
Belkide hiç gelmeyecek
Belki de unuttu beni bir köşeye sıyrıldı
Yine de bekliyorum
Ama beklemeyi de sevmiyorum
Belki de tek sevmediğim şey
Biliyorum
Beklemek aslında zor değil
Hayal et
Kapı açılacak
Sesi gelecek
Eşikten bakarken kısık gözleriyle
Gülümseyecek
Öpüp koklaşıp sarılacaz
Sonra yine gidecek geldiği gibi
Hayalya işte belki oluverir

Emre Soydan

Herşey Uzakken Güzel

Herşey uzakken güzel
Denizler uzakken görkemli
Çiçekler açmayınca güzel kokar hasretiyle
İnsan özleyince sevinir
Gökten yıldız düşse yerlere
Yanında olunca değersizdir
Sevgi gurbette güzel
Aşk hicranda özeldir
Kavuşmak bahanesi aşkın
Aşk bekleyince güzeldir
Aslında herşey uzaktan güzel
Ulaşamayınca güzel
Bekleyince
Gökyüzü izleyince
Çiçek koklayınca
Toprak içinde yatana mezar
Üstündekine cennet olunca
Bir figan yatar sigaranın
Tüten dumanında
Bir bakışta anlasaydı insan bunu
Uzak demezdi baktığına
Uzak üzüldüğünde değil feryat figanlar
Yakın olurmuş sevinçten ağlamaklar
Herşey uzakken güzel ve muhteşem
Ummazdim hiç bitmeyecek bu neşem
Ölüm de uzak o da güzel mi acaba
Bilinmezmiş acısı yürekten tutmayınca

Emre Soydan

İnsan Nasıl Kandırılır

İnsan nasıl kandırılır
Birini kandırmak için yalan söylemek mi gerekir
Gerçeği söylersek kandıramaz mıyız
Karşımızdakini
Bazen silah zoruyla
Bazen de bı sözle inandırırısın kendini
Severek kandıramaz misin doğruları
Belki bı tebessümle
Belki de ağlayarak inandırırısın kendini
Ama yalanla daha zor kandırılır insan
Niye mi
Çünkü yalanla kandırılmaz insan
Üzülür ve üzölmek kandırılmaktan
Daha vahim daha kötü daha beter
Ve yaşamak insan için belki de bu dünyada
Zaten insan hep kandırılmak ister
Yalanın köşk kurduğu duygularda
Haykırarak bağırır istekler
Artık yeter
İnsan nasıl kandırılır
İnsan neden kandırılır
İnsan ne ister ki karşısındakinden
Ve insan bilmez içindeki büyümüş keder
Ki hep defalarca defalarca buna inanıp
İnsan neden hep kandırılmak ister

Emre Soydan

İnsandaki Eksiklik

İnsan ne eksikse kendinde ona medet umarmış
Sevgi eksikse sevmeye
Umut eksikse belkilere
Aşk eksikse şarkıları ararmış insan
İnsan kendinde olmayana hayal kurar
Noksansa doldurmaya
Fazlaysa eksiltmeye uğraşır
Başka bir varlık yok ki kâinatta
İnsan kadar istesin
İnsan kadar ümitlensin
İnsan kadar zannetsin
Gerçekleşmeyecek gerçeklere
Başka bir fani yok ki dünyada
İnsan kadar üzölsün
Feryat etsin dađlara kayalara
Yok ki insan kadar dertli
Vursun derdini deryalara karalara
Yok ki insan kadar isteyecek bı varlık
Kuş desen yuva ister
Gece desen gündöze sevdalı
Karanlıklar aydınlığa
Bir tutam ışık için
Ay da güneşini bekler yıllarca
Dađlara rüzgar
Ovalara kar
Çiçeklere yağmur
Her faniye de ölüm gerek karınca kararınca
Başka yok
Başka bir yol yok
Ne eksikse onu aramaya başlar da insan
Bunu ne duyan var ne gören ne de inanan

Emre Soydan

Kazanmak

Bugün kazanmanın kıyısından döndüm
Az kalmıştı çok az
Az kalsın dünya benim için duracaktı
Az kalsın sonuna gelecektim gökyüzünün
Az kalsın ben ben olmaktan çıkacak
Sonsuzluğun sessizliğinde bir hiç olacaktım
Ben demişken ben
Az kalsın mutlu olacaktım ebediyen
Öyle korktum ki o an
Sanki bütün ırmaklar tersine akmaya başladı
Sanki cennet müjdelendi büsbütün herşeyiyle
Sanki çiçekler hep açmaya
Kuşlar sınırsız ötmeye
Yıldızlar tamamen bırakmıştı kendini boşluğa sanki
Sanki bir an için inanmışım dünyanın yuvarlak olduğuna
Peki ya kazanmak insanı mutlu ederken
Neden kaybetmekten mutlu oluyorum ben
Bugün iyiki de kaybetmişim
Kazansaydım çok zoruma giderdi
Varsın çiçekler açtığı gibi solsun
Varsın cehennemde azap beklesin beni
Sözüm söz çekerim cezamı
Varsın kuşlar da ecelini gözetsin
Bana kaybetmek farz olmuş
Kazanmak da varsın bir ömür beklesin

Emre Soydan

Kibir

Sular duruldu
Sessizlik çöktü limanlara
Yelken yürümez
Dalga vurmaz oldu kayalara

Gök yüzüldü kemiğinden
Kuşlar uçmaz oldu
Yıldızlar söndü
Çiçek soldu toprağından

Kibrit yakmaz oldu sigarayı
Kibir sarmış içini
Çöpe kabahat bulsan çöp senin
Baruta kızsın barut senin
Ey insanoğlu sen nesin
Kök mü saldın bırakmıyosun dünyayı

Emre Soydan

Mâna

Bir kuş çırpıyor kanatlarını
Seni izlerken dağları unutmuşum
Yıldızların parıldaması gözümü alıyor
Seni izlerken gökyüzünü bulmuşum

Bilmiyom haberim yok
Ben seni izlerken herşey duruyor
Zaman kendini salıyor bu seferlik
Sanki herşey tersine dönüyor

Bilmiyorsun ah bı bilsen seni
Bana hak vereceksin
Bir kere uzaktan baksan kendine
Beni kendin gibi seveceksin

Hayat geçiyor hep her şeye bir mana
Rüzgara dağlar mana sana ben
Denize dalgalar
Beni sende arasalar artık bulamazlar

Geceye gündüz mana
Sana sevdalar
Sevdalara şarkılar
Sana ben manayı ben

Ben seni izlerken ben bile susuyorum
Sessizlik seni anlatmak için bir parola
Ama artık seni izlemek yetmiyor bana
Sesini duymak istiyorum

Emre Soydan

Mazi

Bişeyler var
Dokunulmayan
Görölmeyen
Koklanılmayan
Hissedilmeyen
Bişeyler var arka sokaklarda
Hala misket oynuyorlar
Topları kaçmış komşunun bahçesine
Bir kaç çocuğun
Kolları çamur olmuş eski gocuğun
Ağlıyor anılar veresiye sayfalarında
Yarım kalmış bazı sevdalar
Hor görölmüş
İtip kakılmış
Seven kavuşamamış sevdiğine
Ama bişeyler var biliyorum
Bekliyor tetikte
Korku mu desem
Hüzün mü desem
Mutluluk mu aşk mı sevgi mi
Yoksa bir takım duygular mı
Bişeyler var insanın içini gıdıklayan
Ağlatan güldüren bişeyler var
Bekleyen yola çıkartan bişeyler var
Bekleyen için bekleten için
İyilik için kötölük için
Var olanla yok olan arasında
Çözölemeyen
Garip bişeyler var

Emre Soydan

Rüya

Uzun bi uykudayım
Gündüzler kadar güneşli
Geceler kadar serin
Küçük çocuklar kadar hevesli
Tatlı bir rüyanın içindeyim

Her şey istediğim gibi
Güneş tutuluyor bir yandan
Bir ışık arıyorum
Sonra yüzler simsiyah kesiliyor
Maskeler düşüyor yukardan
Sonra aynaya bakıyorum
Kim bu adam

Emre Soydan

Rüyalar Alemi

Burası rüyalar alemi
Dünyanın ızdıraplarından sıyrılmış mutluluklar
Kefenin cebinin olduğu
Ama kimsenin ölmediği
Suç sayıldığı dünyalar

Rüyalar ama kabuslar işte o en kötüsü
Pislikler içinde var olan hayallerden
Arta kalan umutlara
Sarsınlar beni uyanınca
Mor beyaz bulutlara

Beni çılgın düşlerime götürün
Hani o imkansız olanlara
Hani o ulaşılmaz olanlara
Vazgeçemediğim
Vazgeçemeyeceğim
Serseri küstah düşüncelere

Uyanmak istemiyorum
Bu düş beni uzaklara götürür
Uzanamayacağım
Tutunamayacağım
Dokunamayacağım
Sahte duygulara

Bir gün kalkarım bu yapmacık yataktan
Bir kuytu köşede yitecek ömrüm
Bir gün uyanırsam bu uykudan
Beni en ıssız diyarlara gömün

Emre Soydan

Sabah Güneşi

Saat sabaha yakın
Bulutlar gözükmeye başladı
Uzaklardan küçük bir ışıltı
Yavaş yavaş
Ağır ağır
Gösteriyor kendini tenhadaki boşluğa
Biraz daha zaman geçse
Karanlıklar aydınlığa dönüşecek
Bir bir sönecek sokak lambaları
Sürüsünü sürececek bir çoban
Uyanacak yanımda yatan adam
İşine başlayacak bir işçi
Ve yeniden bir güne uyanacak
O bakışlardaki masum sevgi
Herşey o anı bekliyor
Biraz daha biraz daha hızlı batan güneş
Doğa bekliyor seni
Ama bak şu ölümlülere
Bin defa da ölseler
Beklemeyecekler seni

Emre Soydan

Sanmak

Sanmak
Ne zalimce ne gaddarca bir duygu
Bir tebessüm yaparsın yanaklarından dudaklarına kadar
Mutlu oldum sanırsın
Seversin sevildim sanarsın
Zıplarsın bir adım öteye
Kuş oldum sanırsın
Bir hayal kurarsın cennetler içinde
Gerçek oldu sanırsın
Bir tekme vurursun sinirden yerlere
Yetmez bir tekme bir tekme daha
Dünyayı oynattım sanırsın yerinden
Bakarsın gördüm sanırsın
Çoğunu bitirdim sanırsın dertlerin
Azını hesap etmezsin
Bir söz söylersin
İçinde cümlelerle süslü
Kafiyelerle muhteşemliğini ilan etmiş
Şair oldum sanırsın
Bakarsın uzaklara uzak olduğunu sanırsın
Yakına gelirsin yakın oldum sanırsın
Bir rüyaya kapılırsın
Sevgilerle sarılı hoş cümleler içinde
Aşık oldum sanırsın
Sen sen olduğunu bilmezsin
Başkası olduğunu sanırsın
Başkası da sen olduğunu
Sanmak ne küstah ne zalimce
Kimin evren kadar umudu varsa
Sanmasın ki bir gün biter umudu fikrimce

Emre Soydan

Sen doğmadan önce

Sen doğmadan önce
Herşey siyahtı
Madenden çıkmış kömür gibiydi sanki
Tozlu puslu kapkara

Siyah beyazdı bulutlar
Gökkuşağını bekliyordu yıldızlar
Biraz aydınlansalar konuşacaklar
Bağırıp avazı çıktığı kadar
Rengârenk olacaklar

Ve sen doğdun
Herşey beyaz süt gibi
Bakinca gözüküyordu insanların kini
Nefreti buz kesmiş beyazın gölgesinde
Siyah satan alçakların
Korku bekliyordu sinesinde

Emre Soydan

Sen Hiç Hayal Kurdun Mu?

Sen hiç hayal kurdun mu
Böyle cennetler içinde bir sabah ışığında
Mutluluğu tattın mı
Ya da yolculuk yaparken gurbetten sılaya
Düşler içinde düşler
Hicranlar arasında bir tutam sevda
Ya hadi geçtim onu da
Gökyüzünün rengi var böyle maviden kırmızıya
Görmedin mi sabah kalktığına
Saymadıysan veya yıldızları
Sen buna hayal diyemezsin
Olsa olsa istemek gibi biseydir.
Sen hiç düşünmeden düş kurdun mu
Mesela
Böyle biseyden çok korktuğunda ne yaparsın
Bir anda
Kaçmak
Yada nasıl yaptığını bile anlamıramayacağın bir çözüm
Böyle bir kadın görürsün sonrasında belki
Düşünmek için zamanın olmaz
Aklın başından alınmıştır
Ya da uyurken tatlı bir rüyadan
Sonrasında bir kabusu uyanmışsındır.
Sen hiç hayal oldun mu
Başkasının rüyalarında
Ben olmadım
Ben olamadım
Hala bir çağla kadar ham
Bir çocuk kadar saf
Zerre kadar küçüğüm
Düşünmek için olgun
Düşlemek için hala gencim
Ama geçmek istiyorum düşünmenin ötesine
Yada delirmek istiyorum kurduğum düşlerde
Ve bekliyorum senden gelecek olan o haberi
Gökyüzünde şölen havasında bir sabah güneşinde

Emre Soydan

Sesler

Sesler duyuyorum
Harika sesler
Mutluluk sesleri
Çın çın ötüyor baharın gelişi uzaklardan
Sesler ve seslenişler
Haykırış sesleri korkunun parmaklıklarından
Tebessüm zincirinde sevinç gözyaşları
Ama bazı sesler de var
İçimi kımır kımır eden
Vurdukça vurdukça ezen
Parçalayan darmadağın eden
Üzülüyorum
Sevince üzülüyorum
Mutlu olunca üzülüyorum
Korkunca
Ağlayınca
Sesler sağır ediyo beynimi
Ya eksik çıkıyor ya fazla
Çıkamıyorum bu denklemin içinden
Çıkmak da istemiyorum
Sesler ruhuma işlemiş ilmek ilmek
Kaç defa gördüm seslerin ışığını
Kaç defa duydum seslerin esintisini
Kaç defa düşürdü beni bu derin kuyulara
Kaç defa
Kaç defa bilmiyorum
Kaç defa kaynar sular döküldü başımdan
Oyalıyor bu sesler beni
Bir türlü hakikati göremiyorum
Ama gün gelecek
Devran dönecek
Kalan tek şey seslerden de öteye
Sessizlik bürünecek
Pınarlardan tutun da deryalara kadar
Ovalardan tutun da börtü böceğe
Ta ki her şey bir gün bekleyip
Sarılacak derin sessizliğe

Emre Soydan

Sessiz Çocuk

Neler var düşlerinde sessiz çocuk
Hangi gecenin karanlığında mahsursun
Hangi deryalara demir attında
Sessizce ağlamaklı bekliyorsun
Neler var düşlerinde
Peki ya tebessümlerin
Hangi mutluluğun hayalinde
Böyle güleç
Böyle içten
Söylesene sessiz çocuk
Nasıl bir hayal ki bu
Akıp giden zamanı durdurdu
Anlat anlat ki derman bulalım bu derde
Kalmasın içinde ukte
Ama benden demesi
Sessiz çocuk
Sen
Gece karanlığındaki hırçın sessizlikten
Daha sessizsin
Gün ortasındaki yalnız güneşten daha yalnızsın
Gökyüzü gibi tek ve büyük
Baktığımda görüyorum
Milyarlarca yıldızdan daha parlak olan
Sensin
Ve belki de bilinmeyen mechullerdeki
Sen bilmesen de
Benim hayalimdesim

Emre Soydan

Sevgi

Hep birşeyler ters gidiyor
Yada eksik
Kadere inanmak gerekiyor
Körü körüne bağlanmak
Şansa aldanmak ahmaklıktır çünkü

Sevgi bitiyormuş sonra
Hah güleyim de boşa gitmesin
Ekmek mi ki bu bitsin
Olsa olsa eskir
Ya da eksilir

Emre Soydan

Sigara Dumanı

Tütsün dursun başucumada ne faydası var ki
İçince zarar icmeyince kar mi
Artık dünya o kadar nankör ki
Kime anlatıyım derdimi insanlara mi

Bir kere çektim içime onu gerisi geldi
Sevgisinden mi nazından mi bilmem
Acısından mi kahrından mi bilmem
Ne içmesi zor ne de bırakması

İşte gidiyor uzaklara sigara dumanı
Uzaklaşıyor ufuktan belli paramparça olmuş
Peki ya içimde bıraktığın yarım kalanı
Tek çekişte darmadağın etti gönlümü

Al işte kayboldun rıhtımda
Şimdi sen de herkes gibisin
Göremiyorum ama biliyorum ordasin aslında
Tutamıyorum seni gittikçe uzaklaşıyorsun

Bağırısam duyar misin sesimi semalarda
Bı gel desen gelirim herşeyimi bırakır
Göster bana da acıların gerçeğini uzaklarda
Sorma benden sonrasını sigara dumanı
Ben giderim bu şehirden mazim kalır

Emre Soydan

Soğuk

Soğuk
Çok soğuk
Kalbim soğuk benim
Hiç bir yaranın sıcaklığı ısıtmaz bu soğukluğu
Uzakları aradıkça yakınlara kör olmuş vücudum
Denizde kaybolan bir damla gibi bu soğukluk
Üşüyorum
Hem de çok üşüyorum
Nefesim yetmiyor ellerimi ısıtmaya
Ayazda kalmış köpekler gibiyim
Titriyorum
Bu soğukluk bu havalar bu düzensiz sevtap
Bu deryalar bu hayatlar bu sebepsiz sertap
Dindirmiyor içimdeki soğukluğu bu mukadderat
Bir şey arıyorum
Bir şey
Öyle böyle her şey gibi değil
İçimdeki sıcaklığı bana hatırlatacak bir şey
Böyle şarkı söylemek gibi
Böyle taramak gibi bir güzelin
Yana yatmış saçlarını öbür tarafına
Ama örnek vermiyorum ya hani mesela
Mutlu olsam ısınır mı yüreğim
Alev alır mı
Taşar mı gönül volkanımdan lavlar
Ah olsa öyle gözlerim mutluluktan ağlar
Soğuk
Çok soğuk
Zihnim soğuk benim
Kalbim sıcak olsa ne fayda
Fikirlerim kalmış ayazda korkudan
Ben üşümekten ziyade artık hissetmiyorum
Bir gün gelecek olan o anı bekliyorum

Emre Soydan

Sokak

Şehir bahane
Yaşamak bahane
İnsan duyuyorsa ayak seslerini bir sokaktan geçerken
Sessizliği iliklerinde kabarıyordur
Basarken kaldırım taşlarına hissediyorsa korkuyu
İnsan yaşarken ölüyordur
Sokak bahane
Ya sokaktakiler
Sanki yalnızlığın sessizliğinde kayboluyorlar
Birer birer
Hepsinin heybesinde masum günahlar
Biliyorum biliyorlar
Bir gün ıssızlaşacak bu sokaklar
Unutulacak geceyi aydınlatan sokak lambası
Kaldırım taşlarına kuşlar pisleyecek
Çatısı akan evin çatısı akmayacak
Bir yalnızlık filizlenecek
Sokağın en ücra köşesinde
Sadece yalnızlar yaşayacak
Kimse bilmeyecek
Kimse gitmeyecek
O sokağa
İşte o zaman
Kavuşacak aydınlıklar karanlığa

Emre Soydan

Şafak sokmeden gel

Şafak sökmeden gel
Sen gelmeden ben ellerimde çiçekler
Biliyorum birgun gelecek ecel
O gelmeden sen gel bekliyorum

Şafak sokmeden gel sabah olmasın
Gündüzler senin için
Bana geceleri ver

Safak sokmeden gel
Sabahın seheri bana zehir
Bir gün ışığı beni eritir
Sen gel gerisi boş

Şafak söktü sevgili
Kuşlar ötmeye başladı artık
Güneş çoktan ağardı
Şimitçi de sattı bütün simitleri
Önemi yok artık
Gelsende gelmesende

Emre Soydan

Ummuyordum

Ummuyordum böyle olacağını
Bilseydim büyür müydüm hiç
Banane ne hali varsa görsün insanlık
Ben mi kurtaracaktım sanki dünyayı
Bir gün batacağı bu yeryüzü
Bir gün ebediyen solacaktı bitkiler
Kuruyacaktı bütün topraklar
Üzerinde yalnızlık filizlenecek
Hiçlik koşturacak
Bir o yana bir bu yana
Dünya bittiverecekti ansızın
Soluşu kesilecekti gökyüzünün
Hiç ummuyordum
Bilmiyordum
Bilseydim
Yuvarlak olduğunu dünyanın
Düzdür diye ısrarlamazdım
Aramazdım taze mutluluğu eskimiş yüreklerde
Neyime ki benim yaşamak
Aklımdan çıkmayan soruları sormazdım
Boşunaydı cevap aramak
Boş cümlelerde
Yüklem koymak boşunaydı
Virgül atmak zaman kaybıydı kelimeler arasına
Bilseydim büyütürdüm içimdeki yalnızlığı
Bilseydim daha iyi tanıyım insanları
Bilemedim
Öğrenemedim
Sevemedim bir türlü gerçeği
Sevdiremedim kendini bu insancıklara
Hiçbir şey umduğum gibi çıkmadı
Bir gün çekip giderken sonsuzluğa
Hatırlanmayacağımı
Ummuyordum
Bilmiyordum
Bilseydim...

Emre Soydan

Umursamak

Hiç bir şeyi bosveremiyorum
Mesela evladı yeni ölmüş bir babayı
Bosveremiyorum
Kaçıp gitmekte olan gökyüzünü
Her defasında aynı saatte aynı yerde
Aynı zamanda ayrılmak koyuyor adama
Her gün aynı kelimeleri konuşmayı
Bosveremiyorum
Sıyrılamıyorum bu denklemin içinden
Doğayı seyretmekten bikmiyorum
Fark etmekten ve fark edilmekten igrendigimi
Bosveremiyorum
Alışlagelmişin dışına çıkmaktan korkuyorum
Bir türlü bosveremiyorum geçip giden zamanı
Her türlüşünü denedim
Bir bosverebilsem bu hayatı
Tek tek
Boncuk boncuk
Dizecem kaderimin tesbihatına
Kurda kuşa yem etmeyeceğim bu sevdaları
Dağda bayırda kaybetmeyeceğim bir daha bakışlarımı
Söz
Bir daha kalp kırmayacağım
Umrumda olmayacak aşk acıları
Aşıklar hayattan bezecek bana sevdalanacak
Bi bosverebilsem su kahpe düzeni
Tekrardan baslatacam ölüm yarışını
Bosveremiyorum
Elimde değil
Elimde olsa yaşamak kadar ölmek de isterdim
Elimde olsa bosverirdim yaşamayı
Tercih meselesi değil bizimkisi
Yüreğim geniş belkide
Bilmiyorum
Ama Bildiğim tek gerçek
Dünya da kopsa yerinden
Umursamaktan vazgeçemiyorum

Emre Soydan

Vazgeçmekten Çekiniyorum

Vazgeçmek mi daha kötü kaybetmek mi
Mesela bir çocuk düşünün oyuncağını kaybetmiş
Yada oyun oynamaktan vazgeçmiş
Vazgeçmektir heralde daha vahimi
Mesela yolunu kaybetmiş bir garip
Ama daha yoldan vazgeçmemiş
Değil mi ne garip
Ha bide umut vardı o mu daha kötü olan yoksa
Umudunu kaybetmek geri dönülmez bir yoldur
Umuttan vazgeçmek zaten zordur
Ne o zaman olması gereken ne
Bu nasıl bı kazanmak ki kaybetmekten öte
Bu nasıl bir vazgeçmek ki sonu yok
Ölüm mü son durak
Onu da beklerim sıkıntı yok
Ağlamak istiyorum
İssiz bir yolda yapayalnız hıçkıra hıçkıra
Yada tren rayına yaslanmış boynum
Korkum yok kaybetmekten
Ben vazgeçmekten çekiniyorum

Emre Soydan

Yalnızlık

İnsan
O ki
Yalnızlığı ararken daha çok kaybolur
Neyi isterse tam tersi vuku bulur
Son olur derin istekler
Hayaller sıra sıra beklerken sevda kuyruklarında
Yeşeriverir
Bir umut yalnızlık nidalarında
O ki insan düşünemez
Hesap edemez
Tartamaz ya da unutuverir bir anda
Geçmiş sürükler kalabalıklar ülkesine
Ta ki bir ana kadar
Herşeyi bosverene kadar
Alışana kadar belki de
Anlamsız hayata
Belki de farklı şeyler arıyordur insan
Ondan yeniliyordur zamana
Ondan herşeyi unutmak
Vazgeçmek
Ya da terkedilmek istiyordur
Belki de
Hani örnek vermiyorum ya mesela
Kalbi kırılmıştır belki
İncinmiştir
Belki de bu yüzden
Bu yüzden yalnızlaşmak ister
Kırılmamak için
Üzülmemek için
Belki de bu yüzden yalnızlaşmak gerek
Tenhalarda kaybolmak
Uzak durmak
İçin için soğumak varken
Kim ister alev alev yanmayı
Kalabalıklar ortasında
Ama hayat müşterek
Ne ters giderse düze gelir
Ne zaman giderse bu dünyadan
O zaman yalnızlık serpilir
O ki insan
O bilemez
Yalnızlık Allah'a mahsus

Emre Soydan

Yaşamak

İstemiyorum böyle yaşamak
Işıkları sönsün arabaların
Kesilsin elektriği evlerin
Yıkılsın gökdelen taşlar
İnsandan büyük ne var

Mum ışığında tavşan yapmak istiyorum
Yada kuş kanatlanıp özgürce süzölmek
Sevgi istiyorum bir avuç
Birkaç yağmur damlası
Ve bitmeyen mutluluk

Garantisi yok ölmemenin
Elbet birgün gidecez
Ceketin sol cebinde karanfil
Bi avuc toprak
Yetmezmi bu dünya için
Var mı bu diyarda kalacak

Emre Soydan

Yolcu

Nerde kaldı mutlu günler
Çaresizlik hep mi kapıda bekler
Hani nerde keşke dediğimiz dünler
Actım kapıları tüm hayallerime
Nereye gitmek istiyorlarsa gitsinler

Dünyadan ağır bişey varsa gözyaşıdır
Bir kere çıktımı gözünden sokamazsın
Bir kere girdiyse o yola çıkamazsın
Bir kere düştüyse kalkamazsın
Belki derler gözünün üstündeki kaşıdır
Kim bilir belki de geçmişteki yaşıdır

Kafam mi çok dağınık bu uğultu ne
Beynimin içinde aktif volkanlar
Durmadan siper olan kalkanlar
Ağlayıp sızlama kalbim
Dertten büyük Allah var

Emre Soydan

Yuva

Herşeyin bir yuvası vardır
Çiçeğin yuvası toprak
Havanın yuvası gökyüzü
Sevginin yuvası kalp
Hislerin yuvası duygular
Duysalar bu dediklerimi
Beni alnımın ortasından vururlar
Herşeyin bir ailesi var
Herşeyin bir sebebi var
Herşeyin bir bekleyini
Her şehrin bir bekleteni var
Söylesene
Birbirine ait olmayan ne var
Birbirine ihtiyacı olmayan ne var
Hani herşeyin yarım kalanı vardır
Öbür yarısı olmasa
Bir bütün öbürüne zarardır
Herşeyin bir sahibi var
Sahipliğin bile bir sahibi var
Duyanlar aramak istemez
Görenler kör olur görmezler
Hissedenin kapanır duyguları
Arzuların içinde bir umut yeşerir
Herşeyin içinde
Herkesin
Görüp duyduklarımızın
Silip attıklarımızın
Vazgeçtiklerimizin
Kaybettiklerimizin
Geçmişin geleceğin
Varlığın yokluğun
Sebebin de sebebinin
Sevenin ve sevilmenin
Varlığı hissedilen ne varsa bir ailesi
Ailenin de bir sahibi vardır

Emre Soydan

Yükler

Yükler taşınır bir şekilde
Trenle taşınır
Palet palet taşınır
Kamyon kamyon karoserle
Ama taşınıverir bir şekilde
İster ki yükler hafif olsun
Hersey taşıyabildiği kadar yüklüdür
Belki bir papatyaya güneş yük
Belki de gökyüzüne karanlık
Olmasa yükler hafif
Neye yarardı onca varlık
Yoksa bindiği yerden beli bükülür
Sevginin yuvası dağılır
Aşkın şerbeti kaçar
Yükler ağır gelirse bir faniye
Dayanmaz bir saniye
Orta yerinden parçalanır mutluluklar
Gözleri şişer ağlamaktan duyguların
Mesele bitmek tükenmek
Mesele vefasızca sabretmek
Arkası gelmez dertlerin
Ama tasayabilmek yükleri
Bekletir insanı bir umuttur beklemek
Taşıyamasaydı insan acıları
İnsan olur muydu insan
Fikirlerini yüklemeseydi dertlerine
Ne farkı kalırdı kaldırımındaki taştan
Bırakın bırakın yüklerinizi limanlara
Bir mutluluk alın ömür boyu sürececek
Belki tek yükümüz taşımaktan da öteye
Cennet olurdu

Emre Soydan